No. 290. 1848.

DE TIJD.

NOORD-HOLLANDSCHE COURANT.

Dieu et mon droit.

Deze COURANT verschijnt te AMSTERDAM, Dagelijks, behalve des Zondags. Het abonnement voor 3 maanden is *f* 4,50; voor de buitensteden *f* 5,50; franco door het geheele Rijk. *Brieven*, *Gelden*, enz. FRANCO te adresseren aan het Bureau dezer COURANT.

DONDERDAG, 30 MAART.

STATISTIEK.

17e LIJST.

Gewestelijke Zaken der Provincie

GELDERLAND.

Bevolking op 1 Jan. 1840 . 345,762 (1)
Katholijk deel der Bevolking 131,029
Niet-Kath. „ „ „ 214 733

Verhouding: 8 Katholijken tegen 13 Protestanten.

III.

Militie-Comm. S. W. Techters (2). K
Baron L. H. S. van Voorst tot Voorst. K

Houtvesters en Adj. Houtvesters.

Mr. J. Rau van Gameren. P
H. W. baron van Aylva van Pallandt. P
E. W. van Dam van Isselt. P
F. W. baron van der Borch van Ulenpas. P
J. H. baron van Zuylen van Nijevelt van de Schaffelaer. P
Jhr. L. C. J. van Nispen. K
G. E. G. C. K. Dommer van Poldersveld. K
F. W. de Virieu. P
A. baron van der Borch. P
J. A. baron de Vos van Steenwijk. P
J. A. P. baron van Brakell van Wadenoijen. P
J. P. J. T. Brandsen van Rhederoord. P
G. van Riemsdijk. P
G. L. C. H. graaf van Ranzow tot Meinerswijk. P

Dienst der Registratie in de Provincie.

A. de Raadt. P
Mr. D. N. Renaud. P
Inspecteurs der Registratie J. van Diest. P
J. baron Sloet tot Lindenhorst. P
J. J. Backer. P

Ontvangers en Bewaarders van de Hypotheken en het Kadaster.

M. Timmermans. P
J. D. Troulja. P
C. J. Buis. P
M. E. van Lidth de Jeude. P
F. L. Rambonnet. P
D. H. van der Poel. P
N. J. B. van Hamel. P
W. C. de Crane. P
K. F. C. baron van Hemert tot Dingshof. P
Jhr. H. J. M. Barchman Wuytiers. P
Jhr. M. J. F. van Breugel. P
C. H. ab Hamm. P
J. L. O. de Suarz. P
Jhr. E. W. van Weede. P
Mr. W. J. Swaving. P
J. G. Becking. P
A. van Eck. P
E. Maertens. P
K. W. Kelly. P
A. H. Lenshoek. P
A. van Hoytema. P

Landmeters en Teekenaars van het Kadaster.

A. U. Machen. K
G. de Hartog. P
J. Wiggers. P
C. F. Wesselingh. P
H. L. Staal. P
W. Daams. O
L. C. Machen. K
J. C. Obbes. O
C. Knaap, Wz. O
J. A. Koenen. O
J. Bijnen. O
H. Albers. O
A. Griffijn. O

Provinciale Commandant.

Generaal-Majoor H. A. de Hart. P

Provinciaal Geregtshof.

President Mr. W. L. F. C. ridder van Rappard. P
Vice-President Mr. J. Rau van Gameren. P
Raadsheeren Mrs. N. van de Wall. P
G. J. C. Schneiter. P
T. M. J. A. baron van Lamsweerde. K
J. H. van der Renne. K
L. H. Rambonnet. P
M. J. van Gelein Vitringa. P
B. G. Schnetlage. P
Procureur-Generaal Mr. W. Staats Evers. P
Advocaat-Generaal Mr. J. Dijckmeester. P
Griffier Mr. F. Feith. P
Substituut-Griffier J. van der Mast. P
Auditeur-Militair Mr. E. Scheidius. P

Provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt.

President P. C. Canter de Munck. P
Secretaris C. van Eldik. P
Leden P. Stork. P
J. P. Rive. K
Schattenkerk. P
J. H. Wernecke. P
P. J. Campagne. P
G. van de Raa. P

Provinciale Commissie van Onderwijs.

President Mr. Visscher Bouricius. P
Vice-President J. H. Kroon. P
Secretaris Mr. Vermeer. P
Leden E. W. van Dam van Isselt. P
A. baron van der Borch. P
L. Lasonder. P
P. H. van Woelderen. P
Macalester Loup. P
P. H. Tijdeman. P
Mr. Staats Evers. P
Mr. Robidé van der Aa. P
P. Halbersma. P
E. R. baron van Voorst tot Voorst (*honorair.*) K

Recapitulatie.

1 Gouverneur. Prot.
5 District-Commissarissen. 4 Prot., 1 Kath.
8 Gedeputeerde Staten. 7 Prot., 1 Kath.
86 Staten der Provincie. 76 Prot., 10 Kath.
25 Personen bij de provinciale Griffie. 24 Prot. 1 Kath.
21 personen tot den Waterstaat behoorende. 18 Prot., 3 Kath.
1 Ontvanger der Domeinen. Prot.
14 personen, uitmakende de Commissie van Landbouw. 13 Prot., 1 Kath.
82 Hoog-heemraden. 59 Prot., 17 Kath., 6 Onb.
2 Militie-Commissarissen. Beiden Kath.
14 Houtvesters en Adj. Houtvesters. 12 Prot., 2 Kath.
5 personen, uitmakende de dienst der registratie. Allen Prot.
21 Ontvangers der Registratie en Bewaarders van de Hypotheken en het Kadaster. Allen Prot.
13 Landmeters en Teekenaars van het Kadaster. 4 Prot., 2 Kath., 7 Onb.
1 Provinciale Commandant. Prot.
13 Leden van 't Provinciaal Geregtshof. 11 Prot., 2 Kath.
1 Auditeur-militair. Prot.
8 personen, uitmakende de provinciale Commissie van Geneeskundig Onderzoek en Toevoorzigt. 7 Prot., 1 Kath.
13 Personen, uitmakende de provinciale Commissie van Onderwijs. 12 Prot., 1 Kath.

Totaal 334 posten, vervuld door 277 Prot., 46 Kath., 1[illegible] Onb.

Verhouding: 2 Kath. tegen 12 Prot.

(1) Op 1 Januarij 1847 bedroeg het getal zielen 373,383.
(2) P beteekent Protestant; K Katholijk; O Onbekend.

AMSTERDAM, 29 Maart.

De zitting van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, welke gisteren heeft plaats gehad, is zeer merkwaardig geweest, om de verklaringen, die daarin door het ministerie zijn afgelegd.

Door een lid der Kamer uit Utrecht, den heer van Twist, werd de uitdrukking ter sprake gebragt, door den president van het ministerie gebezigd, dat ons constitutionneel systeem moest worden geschoeid op Engelschen leest. De president heeft verklaard zich met de uitlegging door dat lid gegeven te vereenigen, dat namelijk daarmede niet was bedoeld de oprigting van een aristocratisch ligchaam, maar alleen was gezien op den liberalen geest, die dat charter bezielt.

De heer Corver Hooft had aanmerking gemaakt op de naauwe betrekking, die tusschen den minister van justitie en den president van den Hoogen Raad bestaat. De heer Donker Curtius heeft daarop te regt geantwoord, dat ofschoon, ter zake van de geheele onafhankelijkheid van den Hoogen Raad, in die betrekking geen bezwaar bestond, hij echter daarin nog een bezwaar te meer had gevonden, om de portefeuille van justitie aan te nemen, die de omstandigheden hem, zijns ondanks, in de hand hadden gespeeld. En ieder, die een weinig bekend is met den loop der zaken in deze laatste dagen, weet dat de minister van justitie niet alleen heeft gehandeld met terzijdestelling van persoonlijke ambitie, maar zelfs met opoffering van bijzondere belangen. De heer Corver Hooft had zijne aanmerking gerustelijk kunnen besparen. Wij weten niet, dat dit lid der Kamer, thans zoo oppositiegeneigd, vroeger zoo naauw heeft toegezien wat er zoo in het personeel als in de handelingen der ministeriën omging.

Zulks heeft daarenboven aanleiding gegeven aan de ministers van justitie en binnenlandsche zaken om in eenige bijzonderheden te treden omtrent de vorming van het ministerie. Het blijkt daaruit dat schoon zij beiden den graaf Schimmelpennink bij den Koning hadden aangewezen als president van het ministerie, Z. M. echter reeds uit eigen beweging den gezant van Londen had terug geroepen, en met intrekking van het tweede gedeelte van het besluit van 17 Maart, belast met de vorming van een nieuw ministerie, waarin zij tijdelijk eene plaats hadden moeten aannemen, wilden zij in deze gewigtige omstandigheden de zaken niet onbeheerd laten. De geheele commissie, met het ontwerpen van een grondwetsherzieningsplan belast, had de noodzakelijkheid gevoeld, dat onmiddellijk een ministerie werd gevormd, en had zich daarom aan Z. M., althans tijdelijk, disponibel gesteld, ofschoon zij allen hadden besloten geene portefeuille aan te nemen, om het verwijt te ontgaan, dat zij eene andere orde van zaken hadden gewild, alléén om zich zelven op het kussen te verheffen.

De president van het ministerie heeft daarenboven in de aanmerkingen van een tweetal leden aanleiding gevonden, om eenige ophelderingen te geven omtrent het ontslag aan den vice-president van den staatsraad, den heer van Doorn verleend. Hij heeft verklaard, dat het ontslag was te danken aan de beginselen, die de vice-president van den staatsraad had bewezen aan te kleven, en die in de nieuwe orde van zaken eene belemmering zouden zijn geweest voor het ministerie. De heer Schimmelpenninck verklaarde, dat hij ter dezer gelegenheid was verpligt geweest zijn gevoelen van hoogachting en vriendschap voor den bedoelden staatsman te onderdrukken, en dat hij bereid was, dat altijd te doen, zoo dikwerf de belangen van het land zulks mogten vorderen. Het is overigens eene ongerijmdheid, daarin een spoor te willen vinden, dat het nieuwe ministerie demissiën geeft, om zijne vrienden te kunnen plaatsen. Zij, die ter dezer gelegenheid zich niet hebben geschaamd deze aanmerking te maken, zij moeten wezenlijk al zeer behebt zijn met de zucht om vrienden *quand même* dienst te bewijzen, als zij die neiging willen vinden in eene demissie, welke noodzakelijk en onvermijdelijk was. Het geheele land zal haar met vreugde hebben vernomen, en zeker zal niemand hebben gedacht, dat daarop iets was aan te merken. Maar er zijn lieden, die hunne eigene gebreken *à tout*

prix in de handelingen van anderen willen zien. De zulken vooral zijn het moeijelijkst te bevredigen.

Ten slotte heeft de president van den raad verklaard, dat de regering er ernstig op bedacht was, om den druk der belastingen, die de behoeftige klasse pijnigt, te leenigen. Zij zal zich dus beijveren, om de belasting op het geslagt en het gemaal zoo spoedig mogelijk af te schaffen, of althans zoo te wijzigen, dat zij het volk niet meer drukt. Dit voorzeker zal algemeen genoegen geven, en niet weinig bijdragen, om het nieuwe ministerie populair te maken, en de volksklasse te doen zien, dat hare belangen worden behartigd. De maatregel moet natuurlijk slechts een begin zijn van eene geheele omwerking van het belastingstelsel, welke verandering van sijsteem tijd en rust vordert.

De leden der Kamer hebben zich gehaast om akte van adhaesie te doen aan de nieuwe orde van zaken. Sommige leden, vooral de heer de Jong van Beek en Donk, hebben zich onderscheiden door eene liberale geloofsbelijdenis. Voormeld lid uit Noord-Braband heeft onder anderen verklaard, dat men hem altijd bereid zal vinden mede te werken, zoo dikwerf er zich de gelegenheid zal voordoen, om een beginsel van vrijheid te vestigen. Wij weten niet, dat wij guller belijdenis van vrijzinnigheid hebben hooren afleggen.

Anderen integendeel spraken ook van medewerking tot de nieuwe orde van zaken, maar met het voorbehoud, in zooverre de belangen van ons land zulks zullen vorderen. Wij weten wat die belangen van ons land in den mond van sommigen beteekenen. Wij hebben die mannen in het zoogenaamd belang van ons land aan het werk gezien, en wij wachten hen nu andermaal op het terrein der grondwets herziening. Wij zullen zien, of dan nog in hun oog het belang van het land vordert, dat de Kamer, partijwoede en verdeeldheid aankweeke. Die proef zal hun spoedig worden voorgesteld. Het herzieningswerk kan niet lang meer uitblijven.

Wij vernemen, dat de commissie hare taak met zoo veel spoed heeft voortgezet, dat het voorstel van Grondwet, door hen ontworpen, op het laatst van deze week, met eene memorie van toelichting, in handen des Konings zal kunnen worden gesteld. Zij heeft hare taak afgewerkt omtrent het stellen der punten. Er blijft nog overig de bewerking der redactie, waarmede de heer Thorbecke is belast.

Het ontwerp zal voorts door den Koning moeten worden gebragt ter overweging aan het ministerie, en van dit ministerie moeten worden verzonden naar den staatsraad. Dit zal eenigen tijd vorderen; maar het is te vertrouwen, dat het ministerie van het ontwerp reeds kennis droeg, toen het werd gevormd, en dat ook de raad van State thans zal hebben geleerd met meer spoed te werken.

Van het ontwerp is overigens niets bekend, dan dat het in zijn geheel zal worden publiek gemaakt, gelijk het uit de handen der commissie aan den Koning is gerigt; dit zal denkelijk eerst geschieden als de Raad van State daarover zijn advies zal hebben uitgebragt.

De heer van Dam van Isselt is een cordaat man, dien wij achten, schoon hij dikwerf onze bestrijder is, omdat hij een van die weinigen moet worden genoemd, die, als het er op aankomt, den moed hebben, om hunne opinie te uiten. Stonden wij bij andere gelegenheden tegen hem, nu is het ons een genoegen, ons naast hem te kunnen plaatsen, terwijl hij met even veel rondheid als takt, in korte warme woorden heeft aangetoond, wat ook wij vroeger hebben gezegd dat eene grondwets-herziening geene groote bezuinigingen kan aanbrengen, en dat zij het volk misleiden, die daarvan aanzienlijke besparingen doen verwachten. Bezuiniging kan alleen ontspruiten uit administratieve hervormingen, zoo als de heer van Dam teregt aanmerkt, en merkelijke verligting aan de volksklasse worden toegebragt alléén door een veranderd belastingstelsel. Beide vorderen tijd.

Deze denkbeelden heeft de edele schrijver met een vaderlandlievend hart in populairen stijl ingekleed, en voor de geringe som van 15 cents overal verkrijgbaar gesteld, om ze zoo veel mogelijk onder het volk te doen verspreiden. Wij wenschen den schrijver van harte toe, dat hij zijn edel doel moge bereiken. En om daaraan, zoo veel in ons is, bevorderlijk te zijn, laten wij hier eenige uittreksels volgen uit zijne brochure, getiteld:

Een woord aan mijne landgenooten.

De Koning heeft zijnen tijd begrepen; de Koning heeft aan de behoeften, aan de billijke wenschen van zijn volk voldaan en wij mogen ons vleijen, dat ons Vaderland zich eerlang zal verheugen in het bezit van grondwettige instellingen, die den band zullen bevestigen, waardoor het volk van Nederland is verbonden aan het huis van Oranje. — Orde en rust zullen in ons midden wonen, en de eerbied voor de wetten en voor het wettig gezag zullen ons stellen in het genot van die gezegende vrijheid, waarop een trouw en regtschapen volk aanspraak heeft, dat zich steeds warsch heeft getoond van oproer en bandeloosheid.

Wij mogen het ons echter niet ontveinzen, dat er ook de zoodanigen worden gevonden, die geene wettige vrijheid willen, die naar de omverwerping haken van alle orde en van ieder gezag, om hunne eigene grootheid te vestigen op de puinhoopen van het verwoeste volksgeluk.

Voor dezulken zijn alle middelen goed, indien zij slechts leiden kunnen, om de menigte in beweging te brengen en haar aan te sporen tot het doen van overdreven en niet te vervullen wenschen en vorderingen.

Wij zijn door zware belastingen gedrukt en hij, die vermindering van lasten belooft, is zeker, dat zijne stem gereeden ingang zal vinden bij het volk.

De te vroeg aan zijne menigvuldige vrienden en aan het Vaderland ontvallen Graaf van Rechteren had, in zijnen ijver voor het welzijn des volks, plannen beraamd en medegedeeld, uit zijn goed hart geput, maar niet op de wezenlijkheid steunende, waarbij aan de natie eene bezuiniging werd voorgespiegeld van vele millioenen, die uit de herziening der Grondwet zoude voortvloeijen.

Onkundigen en onnadenkenden ontvingen die toezeggingen van bezuiniging met gretigheid, en velen zijn nog in den waan, dat de nu op handen zijnde herziening van onze gebrekkige Staats-instellingen groote en onmiddellijke besparingen ten gevolge zullen hebben.

Het is van belang zulks openbaar bekend te maken; eensdeels omdat nog velen, ter goeder trouw, in de dwaling verkeeren, door den graaf van Rechteren opgewekt; anderdeels, omdat de kwaadwilligheid van die dwaling partij zou kunnen trekken, om bij het volk verwachtingen op te wekken, die niet vervuld kunnen worden.

Wij mogen het ons niet ontveinzen, dat wij in moeijelijke omstandigheden verkeeren.

De door den Koning, zoo wijsselijk, toegezegde hervormingen *kunnen* niet aangenaam zijn aan die mannen, die, in de laatste jaren, hunne beste krachten hebben besteed aan de verdediging van onze gebrekkige instellingen. Die hervormingen *kunnen* niet aangenaam zijn aan hen, die daardoor vermeende regten zullen verliezen en die niet wijs of niet edelmoedig genoeg zijn om te begrijpen, dat er voorregten en privilegiën zijn, die ten offer moeten worden gebragt op het altaar des Vaderlands.

Mogten er onder dezen dezulke gevonden worden, die eene reactionnaire beweging zouden willen bevorderen, dan is die, ten onregte, verwachte vermindering van lasten een geducht en gevaarlijk wapen in hunne handen. Zij kunnen aan de onkundige menigte toeroepen: „Ziet! gij zijt bedrogen! De zoo lang verwachte veranderingen, waarvan men u gouden bergen beloofde, zijn dáár; maar de toegezegde bezuinigingen, die dadelijke vermindering van uwe lasten, zijn achterwege gebleven. Vraagt uwe oude instellingen terug, en wij, wij zullen u helpen; wij zullen uwe belangen bevorderen!"

Voor hen, die zóó zouden willen spreken of handelen, moet de natie reeds nu gewaarschuwd worden.

Er is eene andere, niet minder gevaarlijke partij, die van de aangeduide dwaling des volks misbruik zoude kunnen maken. Het is de partij van diegenen, die, onbekwaam om door eigene verdiensten zich op te beuren en in aanmerking te komen, met gretigheid gebruik maken van iedere gelegenheid, die zich aanbiedt, om onrust en tweedragt op te wekken. Het zijn de helden van de onbeschaafde en onnadenkende menigte, die alleen iets te beteekenen hebben te midden van oproer en verwarring, die zich, onder hoogklinkende bewoordingen, voordoen als de vrienden van het volk, terwijl zij niets anders zijn, dan gevaarlijke vijanden van het vaderland.

Ook voor dezen moet het volk gewaarschuwd worden, en het is de pligt van iederen vriend van orde en van wettig gezag, die Leiders onder hunne ware gedaante voor te stellen aan het volk, opdat het wete, dat die mannen zich om zijn welzijn niet bekommeren, en slechts eigen voordeel zoeken, al moest dat voordeel ook worden gekocht voor bloed en tranen.

. . . .

Een gewijzigd belastingstelsel kan niet worden geïmproviseerd: er behoort kalmte toe, bezadigd overleg en diepe studie van den toestand van het nationaal vermogen.

Geheel Europa wordt door volksbewegingen beroerd. Voor Nederland kan het zijn voorbehouden, gewenschte en noodige hervormingen tot stand te brengen, waardoor het welzijn van het volk wordt verzekerd, en waardoor de grondwettige Troon op hechte grondslagen wordt gevestigd, zonder dat bedroevende tooneelen dat werk der hervorming ontsieren.

Maar daartoe is het noodig, dat al de waarachtige vrienden van het vaderland zich vereenigen tot één groot en heilig doel: handhaving van orde, van rust en van wettig gezag.

Hadden wij het voorregt door de toezegging van den president des ministerraads gedeeltelijk gisteren gedaan, het berigt gevestigd te zien, door ons in ons N°. van Zaturdag ll. begeven, betreffende het, »VOORNEMEN DER REGERING, VAN ALLE MOGELIJKE POGINGEN AAN TE ZULLEN WENDEN OM DEN LAST DER ARBEIDENDE KLASSE TE VERLIGTEN." Het strekt ons heden evenzeer tot genoegen onzen lezers het stellige berigt te kunnen mededeelen, DAT ONS STADS-BESTUUR ER ERNSTIG OP BEDACHT IS, BELANGRIJKE WERKEN VAN ALGEMEEN NUT TEN UITVOER TE DOEN BRENGEN, DIE AAN VELE HONDERDEN HANDWERKSLIEDEN ARBEID ZULLEN VERSCHAFFEN. Wij hopen spoedig in staat gesteld te worden, daaromtrent meerdere bijzonderheden te kunnen vermelden.

In Weenen zijn 21 Maart de lands- en stedelijke belastingen op vele onontbeerlijke mondbehoeften afgeschaft en op vele andere verminderd. Deze afschaffing heeft veel tevredenheid verwekt.

Met groot genoegen vernemen wij dat de achtenswaardige leden van het bestuur onzer hoofdstad, uit aanmerking van de drukkende tijdsomstandigheden, het edelmoedig en navolgingswaardig besluit hebben genomen, van ten behoeve der stedelijke kas afstand te doen van hunne tractementen.

De regeringsraad van Luxemburg heeft een besluit genomen, betreffende het opstellen van een wets-ontwerp, houdende herziening der constitutie van den Staat. Eene commissie van 15 leden, benoemd om den raad in deze taak bij te staan, zal op Maandag 27 dezer vergaderen.

Men leest in de *Nieuwe Rott. Courant* van heden (aangaande het gisteren door ons betreffende Rotterdam geplaats artikel): »Wat den correspondent van het *Handelsblad* kan bewegen te beweren, dat het allernoodzakelijkst schijnt, het corps rustbewaarders hier ter stede onmiddellijk in dienst te stellen, begrijpen wij niet. De burgerij is hier ter stede zoo rustig en kalm, dat de oprigting der burgerwacht werkelijk overbodig zou kunnen schijnen, indien men haar niet blootelijk alleen als voorzorgsmaatregelen wil beschouwen, tegen plunderaars die soms van elders komen en hier het gelukken hunner misdadige pogingen zouden willen beproeven."

Het verdient wellligt opmerking dat op denzelfden Vrijdag waarop te Amsterdam de beruchte oproepingsbriefjes zijn rondgestrooid, zulks insgelijks te Antwerpen en te Breda heeft plaats gehad. Zaturdag geschiedde dit te Middelburg.

De aandeelhouders in de Overijsselsche Spoorweg-Maatschappij zijn op nieuw bijeengeroepen tot het bijwonen eener algemeene vergadering, welke zal gehouden worden op Maandag den 10den April, in het lokaal *Odéon*, te Amsterdam.

Wij ontvangen een tweeden brief van onzen correspondent uit Luxemburg en noodigen de regering uit, hare ernstigste aandacht te vestigen op de aangelegenheden des groothertogdoms. De zaken hebben aldaar eene hoogte bereikt, dat eene krachtdadige tusschenkomst onvermijdelijk is, indien men een burgeroorlog en wellligt eene algeheele omkeering van zaken wil voorkomen. Wij houden ons overtuigd, dat onze veelgeliefde Koning regt zal laten wedervaren aan de billijke klagten van een volk, dat hem opregt is toegedaan, en even vurig het behoud van zijn Geloof wenscht als het herstel der grieven, veroorzaakt door een kwelziek en goddeloos beheer. Dat beheer drukt op het land als eene ware oligarchie; het heeft alle ambten in zijne magt, en zou bovendien niets meerder wenschen, dan zijnen Vorst te verraden en gemeene zaak te maken met de vijanden der orde in alle landen.

Indien het waar is, dat het bestuur des groothertogdoms zijn ontslag heeft aangeboden, ingeval de Koning den bisschop Laurent niet verwijdert, dan zal het tijd zijn, dat ontslag aan te nemen, en een nieuw bestuur zamen te stellen uit brave en regtschapene mannen, die het vertrouwen des volks bezitten, en die de pligten jegens hunnen Vorst niet zullen verzaken.

Aan Mgr. Laurent heeft men het behoud der orde in het groothertogdom te danken, op het oogenblik, dat men op het punt was, de Republiek uit te roepen. Door hem te verwijderen, zou men het geheele volk tot opstand brengen en in het land de hevigste onlusten doen ontstaan.

Wij beroepen ons echter met betrouwen op de wijsheid van onzen veelgeliefden Koning, die ongetwijfeld weet, aan welke zijde in Luxemburg zich zijne ware vrienden bevinden.

Zie hier den brief:

„*Mijnheer de Redacteur!*

„Ik schrijf u nogmaals over onze aangelegenheden, die zich hoe langer hoe meer verwikkelen. De geheime woelingen onzer vrijmetselaars en *would-be*-liberalen, zijn nog verre van haar einde bereikt te hebben. Hun eerste plan, namelijk het uitroepen der Republiek, is geheel mislukt, dank zij der ijvervolle waakzaamheid van onze geestelijkheid en haar waardig opperhoofd, onzen Vicaris-Apostoliek, wien het gelukt was, het volk te waarschuwen, tegen die misdadige kuiperijen. Van toen af veranderden de leiders hun plan en besloten een adres aan den Koning-Groothertog in te dienen, in welk adres, dat u ongetwijfeld bekend zal zijn, zij het herstel van onderscheidene wezenlijk bestaande grieven vroegen en ten slotte: „de verwijdering van een intrigant."

„Deze laatste zinsneden, tegen onzen Vicaris-Apostoliek gerigt, heeft ook dit adres zijn doel doen missen, of ten minste veroorzaakt, dat de grootste massa des volks hetzelve niet heeft willen onderteekenen.

„Intusschen heeft het gouvernement eene proclamatie doen aanplakken, die bij iedereen ontevredenheid heeft verwekt, omdat men daarin spreekt van het herstel van niet bestaande grieven, als b. v. van „eene meer vrijzinnige organisatie van het openbaar onderwijs." Deze proclamatie is overal afgescheurd geworden. De vrijmetselaars zelve hebben zich daartegen verklaard, en ofschoon zij lof toezwaaijen aan dezelfde mannen, die deze proclamatie gemaakt en uitgevaardigd hebben, verklaren zij zich oogenschijnlijk te..., om het volk te bedriegen en het voor zich te winnen.

„De circulaire van den Vicaris-Apostoliek heeft daarentegen eene goede uitwerking gedaan. Overal heeft men de nationale vlag geplant, die door vele personen voor de Fransche vlag is aangezien, omdat de kleuren dezelfde zijn. Echter zijn er buitensporigheden bedreven op onderscheidene plaatsen, alwaar het volk door de woelgeesten was misleid geworden.

„Het Luxemburgsch bestuur werpt de schuld van dit alles op den bisschop, om hem in de oogen des Konings-groothertog verdacht te maken. Maar wij koesteren de hoop, dat de misdadige plannen dier lieden verijdeld zullen worden.

„In de stad is de gisting nog zeer beduidend, en het is noodig, dat er een hulpmiddel worde aangewend tegen een staat van zaken, die niet lang kan duren, zonder de rust en veiligheid des lands aan het grootste gevaar bloot te stellen.

„Het volk is intusschen innig gehecht aan zijnen Vorst en aan zijne godsdienst, en de verwijdering van een zeker aantal

ooge en mindere ambtenaren, die vijanden der godsdienst en bij de bevolking wegens hunne kwelzucht gehaat zijn, zou veel kunnen bijbrengen, om de gisting te doen bedaren.

„Dat God den Koning verlichte, en hem zoo vrijzinnige maatregelen inboezeme voor ons groothertogdom, als hij dezer dagen voor Nederland genomen heeft." X.

Wij deelen hier mede de volgende telegrafische depêche, betreffende de belangrijke zitting der Tweede Kamer van gisteren, welke wij in de meeste afdrukken van ons vorig nummer niet hebben kunnen mededeelen:

'S GRAVENHAGE 28 Maart.

In den afloop dezer zitting heeft het ministerie verklaard dat spoedig de Accijnsen op gemaal en op geslagt beduidend gewijzigd zullen worden, zoodat de knellende druk voor de mindere klassen zal ophouden. Deze verklaring is met het allergrootst genoegen ontvangen.

'S GRAVENHAGE, 29 Maart.

Heden middag ten een ure heeft de commissie uit de beide Kamers der Staten-Generaal, aan welke de taak is opgedragen geweest om aan Z. M. aan te bieden het adres van rouwbeklag wegens het overlijden van Z. K. H. Prins Alexander der Nederlanden, zich naar 's Konings paleis begeven ten einde die taak te volvoeren.

Vele leden der Tweede Kamer zijn heden huiswaarts gekeerd; de werkzaamheden zullen 14 dagen geschorst blijven. In dien tusschentijd zullen de voorstellen der Grondwetsherziening geheel gereed zijn, zoodat bij de hervatting de werkzaamheden, met de behandeling dier gewigtige ontwerpen allereerst een aanvang zal kunnen worden gemaakt.

Na de zitting van heden is aangenomen: 1° de verhooging van Hoofdstuk VIII der staatsbegrooting voor 1848 (Marine); 2° de verhooging van Hoofdstuk X derzelfde staatsbegrooting (Oorlog); en 3° de verhooging van Hoofdstuk IV der staats-begrooting voor 1847 (omtrent de uitgaven voor de de gevangenissen.

LEYDEN, 28 Maart. Zoowel hier als te 's Gravenhage, Haarlem en andere steden, rigt men eene burgerwacht op, om zoo onverhoopt de orde mogt worden verstoord, tot handhaving der openbare rust krachtdadig mede te werken. (*L. C.*)

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

FRANKRIJK.

PARIJS, 27 Maart. Het provisioneel gouvernement heeft bepaald, dat de algemeene verkiezingen der volksvertegenwoordigers eerst den 23 April zullen plaats hebben, en dat de vergadering den 4 der volgende maand zal geopend worden.

— Men heeft verhaald, dat het gesticht van de Broeders der christelijke leer te Toulouse is verwoest en dat de Broeders verdreven waren. Dit is bezijden de waarheid. Het stedelijk bestuur van Toulouse heeft aan het gesticht eene jaarlijksche buitengewone subsidie van 27,000 francs toegestaan.

— Aan een Duitsch blad wordt het volgende uit Parijs geschreven.

„Het wordt langzamerhand tijd dat Louis Blanc het Luxembourg ontruime; zijn onvermogen heeft vier weken lang ruimte gehad om zich te ontwikkelen, en hij heeft op het klaarblijkelijkst bewezen dat slechts de vervoering van den volkszegepraal, en niet de roep der wetenschap hem op zijn verheven zetel heeft geplaatst. Louis Blanc verstaat volstrekt niets van de ingewikkelde hoofdpunten der nijverheid en des handels; hij profeteert als Dalai Lama in het wild, spelt de arbeiders veel op den mouw, maakt de heeren kapitalisten zeer bang, en kan dus op den duur niets dan nadeel berokkenen."

GOUVERNEMENTS-COMMISSIE VOOR DE WERKLIEDEN

Zitting van 20 Maart.

ONTWERP TER ORGANISATIE VAN DEN ARBEID.

(*Vervolg.*)

De heer *Wolowski.* Zoo dan bepaalt de Staat zich er toe om het stelsel in werking te brengen, terwijl de bijzondere nijverheid hare vrije werking behouden en met uwe werkplaatsen zal kunnen mededingen?

De heer *Louis Blanc.* Voorzeker. En dat stelsel dat het andere zal doen vallen, moet natuurlijk het sterkste, het zedelijkste, het nuttigste zijn voor de Maatschappij. Doch let wel dat er voor de bijzondere ondernemers al terstond een onberekenbaar voordeel in ligt om zich dadelijk aan de zijde van ons stelsel te scharen, daar zij zich dan aan de kwade kansen der worsteling niet behoeven bloot te stellen.

De heer *Charpentier, afgevaardigde.* Maar zal nu, terwijl in uw stelsel elke nijverheid slechts een ligchaam vormt; die nijverheid den gebruiker niet duur doen betalen? Immers deze zal dan niet gewaarborgd zijn door de mededinging.

De heer *Louis Blanc.* Ik herhaal dat het bedrag der kosten in elke nijverheid bepaald zal zijn zoowel als de te nemen winst daarenboven. Het tarief zal de waarborg van den gebruiker zijn. De prijzen zullen niet meer gesteld worden door de mededinging maar door den Staat: wij vervangen het bestuur van het toeval door dat der wetenschap.

De heer *Charpentier.* Wat zal er dan van den handel worden?

De heer *Louis Blanc.* Als de maatschappij bestaat uit eene vereeniging van voortbrengers, dan zal de koopman niet anders zijn dan een agent die aan de voortbrenging verbonden is, die met den voortbrenger dezelfde belangen heeft, en hij zal niet langer, gelijk thans het geval is, den voortbrenger en den verbruiker tevens drukken.

De heer *Wolowski.* Van het oogenblik af dat aan de thans bestaande nijverheden vrijheid wordt gelaten, zullen zij naast de nationale werkplaatsen kunnen bestaan.

Wat ik echter in het hier blootgelegde stelsel vrees te zien verloren gaan of verzwakt worden is de drijfveer der individuele werkzaamheid, welke zoo krachtig medewerkt om de massa der voortbrenging te vermeerderen. Trouwens om het lot der arbeidende klassen te verbeteren is het niet genoeg dat de loonverdeeling billijker worde, het is vooral noodig dat de voortbrenging merkelijk vermeerderd wordt. Het stelsel dat hier ontwikkeld is, komt mij voor in plaats van de voortbrenging te vermeerderen, dezelve veeleer te moeten verminderen, door den zoo krachtigen drijfveer der individuele werkzaamheid te verslappen.

Dit stelsel zondigt in mijn oog vooral daardoor dat het zich niet hoofdzakelijk rigt tot de voortbrenging van den landbouw, die de grondslag der maatschappij is. Het is vooral door de vermeerdering der voortbrengselen van den grond dat de verbetering van het lot der werklieden kan verkregen worden. Wanneer de voortbrenging van den landbouw wordt uitgebreid, zal de rijke, die toch maar een maag heeft, daarom niet meer gebruiken; al wat er nu meer voortgebragt is, zal dus ten voordeele der arbeiders komen, terwijl bovendien de verdeeling op een veel billijker voet zal plaats hebben. Daarenboven zal de prijs der grondstoffen zooveel lager worden en de nijverheid zooveel te meer bloeijen.

De heer *Dupont-White.* Ik zie niet in waarom de verbeteringen van den landbouw die van de nijverheid moeten voorafgaan. Het gevolg daarvan zou eene daling in den prijs der mondbehoeften, en door den weerstuit, van het loon der nijverheid zijn; zoodat bij slot van rekening de toestand der arbeiders dezelfde zou blijven. De hervorming in de nijverheid en die in den landbouw moeten naast elkander voortschrijden.

De heer *Wolowski.* Ik kan volstrekt niet toegeven dat het werkloon zich regelt naar den prijs der mondbehoeften. In de Vereenigde Staten, is de prijs der levensbehoeften zeer laag, bij een hoog loon; in Frankrijk heeft juist het tegendeel plaats: de regelmaat van het loon ligt in de verhouding tusschen het aangeboden werk en de vraag naar hetzelve. De Staat kan en moet het lot der werklieden verbeteren, doch steeds met inachtneming van dit beginsel.

Laat de Staat invloed uitoefenen op den arbeid, die door de ontwikkeling van den schat der geestvermogens en der menschelijke bedrijvigheid wordt aangeboden, op den arbeid die gevraagd wordt door het ten uitvoer gaan brengen van alle groote werken van algemeen belang, door de verbetering der wegen, door het crediet, kortom door alle middelen die de massa der voortbrengselen kunnen ontwikkelen; dat is alles zeer goed. Wanneer de voortbrenging grooter en de arbeid beter wordt, dan zal de verhouding ten voordeele van den arbeider veranderen. Laat ons daarom tusschen beide komen om op de beide termen der verhouding invloed uit te oefenen, maar laat ons het beginsel van hun evenwigt eerbiedigen.

De heer *Vidal.* Volgens den heer Wolowski is het beginsel van het aanbod en van de vraag de regelmaat voor het loon. Mijns inziens is de verhouding tusschen aanbod en vraag eene daadzaak maar geenszins een beginsel. De wet van aanbod en vraag die volgens sommige schrijvers de geheele *économie* beheerscht, is mijns bedunkens niets anders dan de theorie van de kracht en van het toeval.

't Is zeker ongelukkig genoeg waar, dat tegenwoordig alles aan die harde wet van aanbod en vraag onderworpen is; maar het is desniettemin hoogst onbillijk, dat het zoo is. De wet van aanbod en vraag is de uitdrukking van een onbetwistbaar feit: maar vereenigd met het stelsel van *laten begaan*, komt zij er eindelijk toe de heiligste regten te schenden.

Intusschen wordt de prijs van het loon niet altijd geregeld door de verhouding tusschen aanbod en vraag; zelfs nog in den tegenwoordigen tijd zijn er uitzonderingen op die onbillijke wet. In alle openbare diensten, in alle wel ingerigte administratien wordt de arbeid niet beknibbeld; de ambten worden niet bij afslag aanbesteed. De organisatie van den arbeid moet juist strekken om aan een ieder dat *minimum* van inkomst te verzekeren, dat de Staat aan de ambtenaren waarborgt, hoeveel mededingers of sollicitanten er ook zijn. Die organisatie verheft elken arbeider tot den rang en waardigheid van ambtenaar: Zij zal hem in allen gevalle gerustheid omtrent zijn bestaan waarborgen, zij zal hem daarenboven doen deelen in de winsten der voortbrenging. Zij zal juist de noodlottige uitwerking van aanbod en vraag onschadelijk maken.

De heer Wolowski heeft gezegd, dat men de voortbrenging moet vergrooten: ik ben van zijn gevoelen; maar terwijl hij het individualismus te baat neemt om den rijkdom te vermeerderen, roep ik op mijne beurt de vereeniging der vermogens, de kracht der associatie in. De zelfzucht en het persoonlijk belang kunnen wel voor een oogenblik de geestvermogens overspannen en krachtige pogingen doen aanwenden, doch al wat er ooit groots op aarde voortgebragt is, werd gedaan in den naam van één denkbeeld, in den naam van één gevoel.

Het zijn de edele denkbeelden die groote dingen in het leven roepen. Men kan den arbeid organiseren op zulk eene wijze dat de wedijver in den hoogsten graad wordt gaande gemaakt, zonder tot het aanloksel van het eigenbelang zijn toevlugt te moeten nemen: in den naam des pligts, der broederschap, der billijkheid kan men den moed des werkmans tot geestdrift doen klimmen; men kan in de zuiver zedelijke beweegredenen, veel krachtiger drijfveren tot voortbrenging vinden dan in de aansporingen van het individualismus of van het eigenbelang.

Doch wij onderzoeken op dit oogenblik de grond-voorwaarden der associatie. Laat ons daarom dit bijzonder onderwerp der drijfveeren en der beweegredenen der menschelijke bedrijvigheid bewaren voor den dag, waarop wij handelen zullen over de organisatie zelve van den arbeid onder de geassocieerden.

Dan zullen wij zien of de hefboom van het individualismus en van de mededinging niet voordeelig kan vervangen worden door de drijfveer van den wedijver onder kameraden, door den belangeloozen naijver.

De heer *Wolowski.* Wat mij betreft, ik stel zooveel vertrouwen in de vrijheid, niet in de teugellooze vrijheid van het *laten begaan*, gelijk zij thans bestaat, maar in de vrijheid in verband met de associatie, buiten de gestadige en onmiddelijke tusschenkomst van den Staat, dat ik vastelijk geloof dat zij haar zelve zal weten te verdedigen, en dat de toekomst in hare magt is. Laat ons de woorden verklaren; vooral het woord vrijheid. De groote omwenteling van 1789 schonk ons de industriëele vrijheid, laat ons haar verbeteren en aanvullen; haar onderdrukken is geenszins het middel om hare misbruiken te weeren.

De heer *Louis Blanc.* Ja, laat ons de woorden verklaren; kwalijk verklaarde woorden zijn de bron der meeste oneenigheden die de menschen verdeelen. De heer Wolowski zegt zoo even dat de vrijheid haar zelve zou verdedigen. Tegen wat? Tegen het stelsel van vereeniging dat wij voorstellen? Dan zou er op neer komen dat de vrijheid zich zou verdedigen tegen de vrijheid, want ons stelsel heeft juist ten doel om de vrijheid te verwezenlijken. Wij zijn uitgegaan van het punt dat er geene vrijheid bestaat zoo dikwijls er ongelijkheid is, en waarom dat? Om de zeer eenvoudige reden dat steeds wanneer de krachten ongelijk zijn, de worsteling noodzakelijk tot eene overwinning en tot eene nederlaag moet leiden. Welnu! is de verwonneling vrij? Neen! hij wordt onderdrukt. Bij gevolg, wanneer wij zeggen dat de zwakke en de sterke zich moeten vereenigen in een gevoel van broederschap, dan vragen wij juist de vrijheid, de vrijheid voor allen!

Men sprak daar zoo even van de revolutie en van de vrijheid welke zij ons geschonken had; die vrijheid zou in der daad bestaan indien de leus welke de revolutie op haar vaandel schreef was verwezenlijkt geworden. Waarin bestaat die leus? In de allerbewonderenswaardigste vereeniging van de drie woorden: *Vrijheid, Gelijkheid, Broederschap.* Vergeet er een van, zoo hebben de andere geen zin meer. Neem de vrijheid alleen, dan krijgt gij deze uitkomst: de menschen beminnen malkander niet; ieder voor zich; de worsteling vangt aan, sommigen zegepralen, anderen bezwijken, weg is de vrijheid. Om duurzaam te zijn moet zij gevestigd worden in de gelijkheid; en om de gelijkheid te doen stand houden, moet zij geheiligd worden door het gevoel der broederschap

Alzoo, vrijheid, gelijkheid en broederschap, trachten wij die verheven leus te verwezenlijken en laat ons zien of het stelsel dat wij voordragen, haar verwezenlijkt.

Wat willen wij? dat men door de associatie een weg verlate die

Strijdig is met de vrijheid, omdat daar de zwakke bezwijkt onder het gewigt van krachten die de zijne overtreffen.

Strijdig met de gelijkheid, omdat men de mededinging zou kunnen verklaren door de uitdrukking: *de ongelijkheid in werking gebragt;*

Strijdig ook met de broederschap, omdat de mededinging een oorlog is.

En hier roepen wij niet enkel het beginsel der billijkheid in; wij spreken uit naam van het maatschappelijk belang.

DUITSCHLAND.

KEULEN, 28 Maart. Volgens berigten uit Berlijn en Weenen, heerscht in beide hoofdsteden eene volmaakte rust. Uit laatstgemelde stad schrijft men:

„Den 20sen Maart is het Keizerlijk decreet van amnistie uitgevaardigd. Er is ook besloten tot openbaarmaking van den toestand der geldmiddelen van den Staat, waarop door den Baron Kübeck reeds in 1846 in de staats-conferentie te vergeefs was aangedrongen.

— Gallicië begint in beweging te geraken. Er zijn dringende petitiën naar Weenen gezonden.

— De *Preuss. Zeitung* van den 26 meldt, dat Z. M. den staatsraad-minister v. Arnim heeft benoemd tot Koninklijk commissaris bij den vereenigden Landdag.

— Het dagblad van Silezië wederspreekt ten stelligste het berigt van den opstand te Krakau.

Uit Geneve wordt gemeld, dat eene geldcrisis zich in den handel dier stad begint te openbaren. Een aantal huizen bevindt zich in zeer bedenkelijke omstandigheden.

ITALIE.

ROME, 19 Maart. De door den H. Vader Pius IX verleende constitutie heeft te Rome en in den geheelen Kerkelijken Staat veel genoegen verschaft.

De algemeene aandacht is thans op Lombardije gevestigd. Ongelukkig ontbreken tot nog toe regtstreeksche berigten en de in omloop zijnde geruchten zijn zoo verward, dat men na het oogenblik van den opstand niets van den toestand der stad, noch van den vermoedelijken afloop van den strijd met zekerheid kan bepalen. Zooveel is zeker, dat Milaan in een waar bloedbad was veranderd en dat van weerszijden met de grootste verwoedheid is gestreden.

Men wil weten, dat de stad zou zijn ingesloten door Oostenrijksche troepen, en dat de burgers, ofschoon aan alles gebrek hebbende, besloten hadden zich tot het uiterste te verdedigen. Een ander berigt zegt dat Milaan reeds een bombardement zou hebben te verduren gehad. He berigt van het inrukken van een Piemonteesch leger in Lombardije wordt nog niet bevestigd. Wel zijn er corpsen Zwitsersche vrijwilligers, 5000 man sterk, van Tessin in Lombardije gekomen. De Oostenrijkers worden op alle punten terug geslagen.

Te Turijn liep het gerucht dat Modena insgelijks tegen Oostenrijk was opgestaan. Parma, Piacenza en meerdere plaatsen hebben zich onafhankelijk verklaard. Beide steden zijn in de magt des volks.

Volgens berigten uit Novaro van 20 Maart, zijn de boeren uit Valteline en het land van Como gewapend de

Milanezen te hulp getrokken. Men voegt er bij dat geheel het platte land in de omstreken van Milaan in opstand was.

Te Novaro organiseeren de Lombardijsche uitgewekenen en de piemonteesche vrijwilligers zich met geestdrift. Een Sardinisch regement ruiterij heeft op het punt gestaan om in weerwil van zijn kolonel de grenzen te overschrijden. Te Turijn, te Genua en in geheel Piemont, is de publieke opinie vol vuur, en dringt bij het gouvernement aan om het leger in beweging te brengen en zonder toeven over de Tessino te zetten, welke Piemont van Lombardije scheidt.

HANDELSBERIGTEN.

AMSTERDAM, 27 Maart.

GRAANMARKT.

Tarwe tot vorige prijzen en redelijke hadel: 126 ℔ roode Odessa *f* 235; 132, 38 ℔ Kubanka *f* 255; 120 ℔ Vriesche *f* 205; 127 ℔ dito Smet *f* 190; 133 ℔ Rostock. *f* 300; 128 ℔ Vriesche *f* 250; 126 ℔ Zeeuwsche *f* 260; 126 ℔ mindere Odessa *f* 225.

Rogge 116 ℔ Petersb. *f* 150, contant, entrepôt.

Garst zonder handel.

Haver zonder handel.

Bockweit zonder handel.

Op 9 Vaten Olie in April ek. £vl. 55; Sept. en Oct. 57. *Lijnzaad f* 5 hooger; 111 ℔ Petersburg *f* 245; 112/13 ℔ Odessa *f* 250. *Raapolie* per 6/w *f* 35; Vliegend *f* 33½, ¾; primo Mei ek. *f* 32; Sept. *f* 32½; Oct. 32½, ¾; Nov 32¾; Dec. *f* 32¾, 3. *Lijnolie* per 6/w. 26½; Vliegend 25½.

PRIJS-COURANT DER EFFECTEN.

	Rente		28 Maart 4½ u. gebl.	29 Maart 4 u.			gebl.
Nederl., Werkel. Sch. à	2½	pCt.	39 13/16	39⅛	à	39½	39¼
Dito Dito	3	»	46½	45¼	•		
Dito Dito op resc.	3	»			•		
Dito Dito	4	»	59⅝	58½	•	59⅛	59⅛
O. I. Leening	4	»		57½	•	57¾	57¾
Amortis. Syndic.	3½	»	60		•		
Handel-Maatschappij	4½	»			•		
Haarlemmermeer	5	»			•		
Aand. Rijn-Spoorweg	4½	»	64		•		
Aand. Holl. S. M.	4½	»			•		
Belgie	4½	»			•		
Dito	2½	»			•		
Dito bij Rotschild	2½	»			•		
Spanje, L. bij Ard. van 85 £	5	»	8⅜	8 9/16	•		
Dito Dito van 510 £	5	»	7⅜	7 7/16	•	7 11/16	7 9/16
Dito bij Dito onb. st.	5	»	7⅝	7⅜	•	7½	
Dito	3	»	21⅞		•		
Dito Binnenl. à 6 m.	3	»	16	15⅜	»	15⅝	15⅝
Coupons Ardoins		»	6 15/16	6¼	•	6¾	
Passive		»			•		
Deferred		»			•		
Fransche Uitgest.		»			•		
Portugal, te Londen	3	»		13¼	»	13½	13½
Dito Dito	4	»	14⅝	14½	•	14¾	14¾
Dito Binnenl. à i Conto	5	»			»		
Rusl. Ob. H 1798 en 1816	5	»	84⅞	82½	•	83¾	82½
Dito Dito 1828 en 1829	5	»	83¾	81½	•	82	81½
Ct. b. d. 1831 en 1833	5	»	73¼	70½	•	70	70
Dito bij Hope	4	»	61½	59	•		
Dito bij Stieglitz en C°.	5	»			•		
Cert. te Hamburg	5	»			•		
Inschrijving in Assignat.	6	»			•		
Cert. van Dito	6	»			•		
Polen, Certific.	4	»			•		
Dito Aand. met Loten fl 300		*f*			•		
Dito Dito fl 500		»			•		
Amerika, Phil. Bank	6	pCt.			•		
Dito	5	»			•		
Dito Bank-Actiën					•		

Oostenrijk, Met. 5 pc. 60; 2½ pc. 30¼, ⅜, ¼; Braz. £ 200, 65; 1839, 64; Mexico 5 pc. 13¼, ½, ½; Peru 6 pc. 10¾, 11½, 10¾.

Koers van het Geld: Beleening 6 pCt., Prolong. 6 pCt. Wissel-Disconto 5 pCt.

Wisselkoers.

2/m. Hamburg 34; Zigt dito 34¼; 2/m. Londen 11.75; Zigt Londen 11.85; 3/m. Lisbon. 40; 3/m. Porto 40; 2/m. Petersb. 1.85.

ANTWERPEN, 28 Maart. Belg. leen. 2½ pc. 29; id 5 pc. 60.

PARIJS, 27 Maart. Fr. 3 pc. 44,50; id. 5 pc. 60; Bank-Actiën 1350; Belg. 5 pc. 59; Spanje 3 pc. 21½; Piemont 800; Rom. leen. 54.

LONDEN, 27 Maart. Cons. op tijd 83¼ a 83⅜; Denemarken 3 pc. 68 a 72; Holl. 2½ pc. 40½ a 41; id. 4 pc. 60 a 61; Spanje 5 pc. 12 a 12½; id. 3 pc. 22 a 22½; Coup. 7 a 8; Passive 3 a 3¼.

BERLIJN, 27 Maart. Schuldbr. 3½ pc. 80½; Pools. Loten fl. 200, 80; id. fl. 500, 60.

PRIJZEN DER PERCEELEN,

Geveild op Maandag 27 Maart, in het O. Z. Heeren Logement.

No. 1. Een Huis en Erve, Amstel, No. 4761; *f* 5350, — *f* 50, J. G. Schrederhof.

2. Twee Huizen en Erven, hoek Spui en Boommarkt, No. 3812; *f* 4000, Opgehouden.

3. Twee dito's, Groote Wittenburgerstraat, No. 705 en 6; *f* 500, — *f* 25, Opgehouden.

4. Een Huis en Erve, Prinsengracht, No. 6335; *f* 2025, — *f* 5, Opgehouden.

5. Een dito, als voren, No. 6331; *f* 3325, *f* 225.
6. Twee Huizen en Erven, achter Perc. No. 5, No. 6332; *f* 700, — *f* 20. } *f* 4270, — *f* 10 Opgehouden.

7. Een Huis en Erve, Kerkstraat, No. 6090; *f* 2075, — *f* 100, Opgehouden.

8. Een dito, Lange Leydsche Dwarsstraat, No. 3596; *f* 2075, *f* 100, Opgehouden.

9. Een Huis, Achterhuis en Erve, Looijersgracht, No. 6361; *f* 2725, — *f* 5, J. J. Evers.

10. Een Huis en Erve, Spiegelplein, No. 3761; *f* 925, — *f* 60, J. Fikkert.

11. Een dito, Prinsengracht, Lindenboomsgang, No. 6262; *f* 400, P. Palmboom.

12. De helft in een Huis, Voetboogstraat, No. 4108; *f* 410, *f* 25, J. R. Brugman.

ADVERTENTIEN.

VAARWEL!

De ondergeteekende, apost. missionaris, H. Zondag met ruim 300 personen het vaderland verlaten hebbende om zich naar Wisconsin in de Vereenigde Staten van Noord-Amerika te begeven, en zich thans op het punt van vertrek ter reede van Helvoetsluis bevindende, benuttigt eene laatste gelegenheid, die hem overblijft om inzonderheid zijne katholijke landgenooten, zoo uit zijn naam als uit dien van die hem vergezellen, een jongst en hartelijk Vaarwel toe te roepen.

Doch bij het verlaten van den vaderlandschen bodem betuigt hij tevens nogmaals en openlijk zijnen innigen en welgemeenden dank voor de veelvuldige blijken van vriendschap, en vooral van christelijke milddadigheid en belangstelling in zijne gewigtige en Gode zeker welgevallige onderneming, welke hij zoo ruimschoots van zijne katholijke landgenooten, gedurende zijn verblijf in hun midden, mogt ondervinden. God zegene hunne edele pogingen, en doe de milde giften, die zij tot volvoering van dit groote werk met zoo veel liefde en godsvrucht hebben bijeen gebragt, strekken tot meerdere eer van Zijnen naam tot grooter luister van Zijne H. Dienst en tot heil hunner zielen.

Dit zal ik dagelijks van den Hemel afsmeeken, tot dit doel heb ik mij zelven mijn leven en werken gewijd en ik vertrouw hierin ondersteund te worden door gebeden van alle Katholijken in het Vaderland, die zoo dierbaar zijn aan mijn hart.

Ter reede van Helvoetsluis, 27 Maart 1848. — T. J. VAN DEN BROEK, *Miss. Apost.*

P. S. Tot narigt diene, dat de Missionaris zich met eenige zijner volgelingen bevindt op het schip *Maria Magdalena*; de overigen van het 300tal zijn op de vaartuigen *Libera* en *Amerika* ingescheept.

Amsterdam, bij C. L. van Langenhuysen, Drukker en Uitgever